

La Vall

** Bernat i Elionor, convidats al 160 aniversari dels gegants de Sant Celoni*

El cabirol
Espai de natura i lleure

**ÀREA DE PÍCNIC I
BARBACOES**

Crta C - 61 km. 9 Vallgorguina
Tel: 659 791 053

FUSTER - EBENISTA

Jordi Campos Gárata

Tel. 689 65 33 14 • jordicampos@gmail.com

Alguersuari, 7
08470 Sant Celoni
Tel. 93 848 52 04
llibres@alguerset.com
www.alguerset.com

Braseria
**El Paller de
Can Pradell**

Vallgorguina
Tel. 606 009 884
Tel. 696 055 234 (Paco)

VALLGAEC, S.L.
Instal·lació Gas • Aigua
Electricitat • Calefacció
Climatització

C/ Montseny, 13 · 08471 Vallgorguina (BCN)
Tel. 93 867 87 48 · Mòbil: 610 861 637 · vallgaec@vallgaec.es

**FUSTERIA
MORA**

Villa Teresa s/n Ernest 93 867 94 23
08471 Vallgorguina Salvador 93 867 91 16
fusteriamora@gmail.com Mòb. taller 666 267 657

**Hípica
Merendero
Can Virgili**

TEL. 93 867 92 82 • 08471 VALLGORGUINA

**EXCAVACIONS
TONI COSTA, S.L.**

c/Turó de Morau, 218
17404 Riells i Viabrea

Tel. 689 734 041 • Oficina: 616 525 934
tonicoto@hotmail.es
www.facebook.com/tonicosta.excavacions

pigmenta
PINTURA I INTERIORISME

PINTURA INDUSTRIAL
PARTICULARS
STANDS
DECORACIÓ
INTERIORISME
ROTULACIÓ
REHABILITACIÓ DE
FAÇANES I INTERIORS

c. Germà Emilià, 46
08470 Sant Celoni (Barcelona)
Ibàn González Hermoso - 678 512 901
pigmentadecodisseny@gmail.com

Instal-mant
Lampistes S.L.

* MANTENIMENT INDUSTRIAL I DOMESTIC
* PRESIÒNICA
* AUTOMATISME

Instal·lador autoritzat
amb llum, aigua, calefacció,
aire condicionat,
plaques solars i gas.

Ctra. Nova, 45 - M. 670 40 32 47 - 08471 VALLGORGUINA
instalmant1@gmail.com

**Restaurant
La Font**
La Font de Can Morau
al mig de la natura

- Gran assortit d'arrossos
- Peix i marisc fresc
- Carns a la brasa
- Postres casolans d'elaboració pròpia
- Àmplia carta de vins

tel. 93 867 90 73
Camí de Can Botil s/n
08470-VALLGORGUINA

CONSTRUCCIONS TORRAS
Gabriel Torras Barri

Camí Camp de futbol, s/n
08471 VALLGORGUINA
M. 677 472 361
T. 93 867 90 77

gabrieltorras@hotmail.com

INDEX

El granit de Vallgorguina feines de picapedrer, JOSEP MARIA ARMENGOL	4
11 de setembre Diada 2023, DIEGO FCO PARRADO	9
1 d'Octubre 2023 Assemblea Vallgorguina, ÀNGELA ARCOS	12
Notícies necrològiques, MONTSERRAT PALOMÉ	12
Els primers masos habitats dins el terme de Vallgorguina, JOAN PORTALS	14
Acte de lliurament del Premi Mn Narcís Sagner de Poesia 39èna, MERCÉ GARRIZ	16
Els Bastoners de Vallgorguina, MAITE COMA	17
Duoda una mare forta en la distància, AGNES ROTLLER	19
Masies i Cases de Vallgorguina: Can Rafel, JAUME MORA	20
Vols conèixer el nostre terme?, ROSER OBACH	21
Els gegants Bernat i Elionor i les cuques un any més, FRANCISCO TORRALBA	22
Agenda, ACV	22
Campionat de dominó: VII Memorial Antonio Fernández, FRANCISCO TORRALBA	23
Campionat de petanca, FRANCISCO TORRALBA	23
Amnistia, TESSA BARLO	24
Crònica esportiva, LLUÍS REVERTER	25
Informació meteorològica, ACV	27
Imatge antiga de Vallgorguina, ACV	28

Edició:	Associació Cultural Vallgorguina. Baixos de la Rectoria (plaça de la Vila, 2. 08471 Vallgorguina) www.acvvallgorguina.org - acvvallgorguina@gmail.com
Consell de redacció:	Jaume Mora, Lluís Reverter i Francisco Torralba
Maquetació:	Francisco Torralba
Imatge de la portada:	Francisco Torralba
Impressió:	Area Local&Maes Gràfiques (Avda.Fortalesa, 14-17450 Hostalric-Girona)
ISSN:	1139-6180
Dipòsit Legal:	B-31.949-1981
Tiratge:	300 exemplars
Preu de venda:	2,50 €

Els articles publicats a *La Vall* expressen només l'opinió dels seus autors.
Queda prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta publicació sense citar la seva procedència.

AQUESTA REVISTA HA ESTAT GUARDONADA AMB EL 5È PREMI AMADOR GARRELL I ALSINA, 1997

Adscrita a la

 ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Amb el suport de

 Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

El granit de Vallgorguina, feines de picapedrer

Moltes feines que abans eren oficis del patrimoni cabdals per edificar en el decurs del temps han esdevingut minoritàries o a punt de la seva extinció com ofici. Entre altres es troba l'ofici de PICAPEDRER.

Efectivament, aquest és un ofici que actualment està en vies d'extinció, però que en el seu temps havia estat una font de treball important, malgrat la duresa del treball, el qual li vull donar unes pinzellades històriques.

Precedents històrics de la zona

En aquesta zona del Montnegre a cavall de Vallgorguina, Olzinelles, Arenys de Munt i Sant Iscle de Vallalta trobem els primers precedents històrics de treball de pedra de granit. Concretament, ens referim al Menhir del Pla de les Bruixes. El menhir té unes dimensions aproximades de 2,45 metres de longitud per uns 85 centímetres d'amplada. La part visible presenta una morfologia amb dues cares grans i amples i altres dues cares més estretes que voldrien representar o simbolitzar una silueta o perfil antropomorf.

La part superior del menhir presenta una línia de fractura i li manca un tros. El fragment es troba uns 28 metres avall, en el vessant sud del límit del pla. Totes les superfícies han estat repicades fins a aconseguir uns perfils suaus i llisos i en la part del perfil superior de la figura sembla que s'ha retallat la pedra amb una morfologia semicircular i després s'ha repicat com la resta de la seva superfície. El lloc anomenat actualment *Pla de les Bruixes*, és un pla d'una altitud de 409 m a cavall entre els municipis d'Arenys de Munt i Vallgorguina a la comarca del Maresme, era conegut històricament com a **Plana de les Pedres de Bitera** a la jurisdicció de l'antiga Quadra de Goscons, pel gran nombre de megàlits que albergava. A dia d'avui encara es poden apreciar un parell de menhirs tombats, i un espectacular megàlit amb diverses incisions rituals del període Neolític, segons l'historiador local Dr. JM Pons i Guri.

En prospeccions arqueològiques a la primera dècada del segle XXI, en aquest

jaciment , han aparegut elements del període ibèric i romà de gran interès.

Llegendes

Les llegendes ancestrals recollides en diversos tractats costumistes asseguren que les bruixes de la zona iniciaven els seus rituals banyant-se nues amb el mateix diable a la foscor de les aigües del salt Gorg Negre de Gualba (Vallès Oriental), abans de reunir-se sota la resplendor de la lluna en aquesta catedral megalítica, des d'on terroritzaven tota la comarca. La tradició popular també afirma que a les profunditats d'una cova del Pla de les Bruixes un pastoret va trobar una verge negra que va passar a ser considerada sota l'advocació de Santa Maria de Goscons, i venerada a la capella romànica del casal Arquer- Goscons. Ara, Can Arquer de Goscons). (1) (2)

L'Ofici de Picapedrer

El procediment per tallar les pedres era primer cercar una bola de pedra natural o racó on s'havia obert una pedrera, les pedres eren obertes per picapedrers que utilitzaven tascons de ferro, marcaven la pedra i a cops de mall pressionaven els tascons fins que la pedra obria tal com podem veure a les fotos.

Una vegada tallades a diverses mides passa a treballar la pedra per les cares i forma que estava prevista, es feien servir plantilles si era el cas de portals de mig

punt, motlures etc.

Picapedrers treballant a pedrera de granit lloc el Pirineu. Escut del gremi de picapedrers molers, arquitectes i mestres de cases de Barcelona

Diversos moments de tallar la pedra i transport de la mateixa. Veiem com les movien amb parpalines.

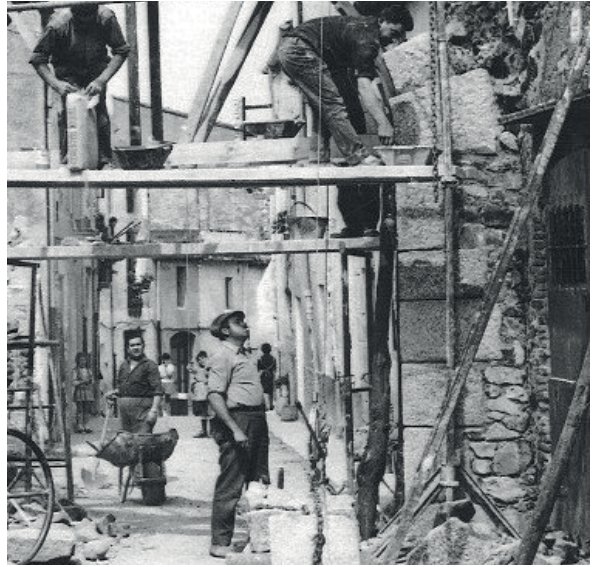
Picapedrers d'Arenys de Munt i Vallgorguina el 1971

Sobre 1960 el meu pare Francesc Armengol i Pagès es va traslladar de Granollers a Arenys de Munt per temes de la seva feina, era Picapedrer que havia après l'ofici a Sant Vicenç de Castellet i amb la Família Vila, del Congost de Tagamanent. El 1970 quan jo tenia 16 anys, ja en feia dos que treballava amb el meu pare a les diverses obres que sorgien, el meu pare va contactar amb un Picapedrer que vivia a Vallgorguina que li deien el "Xafarocs", en Pere Tarides Torras aquesta persona era un bon picapedrer que havia fet obres de pedra picada en aquest entorn.

La pedrera de can Camps, l'any 1966. Si pot veure el Pere Tarides Torras picapedrer, la seva dona Isabel Ferrer Ribas i la filla Irene Tarides Ferrer. I el meu pare mirant enlaire al portal de Barcelona d'Hostalric 1969. Aquí treballava jo també, vaig començar el meu ofici de picapedrer el 1968 a Maçanet de la Selva, al palau de Foixà. (3)

La qüestió és que el meu pare el va contractar perquè li talles a mida pedres en brut de boles de granit per sobre de Vallgorguina al Montnegre. Les mides les hi va donar el meu pare i aquest picapedrer va tallar les pedres de granit i les vàrem carregar i transportar en diversos viatges en un Seat 600 que tenia el meu pare per estalviar despeses (Ni jo m'ho creia, però es va fer) per transportar-les fins a Can Vallalta, a Arenys de Munt, al costat de ca l'Arquer de Gosgons.

A Can Vallalta hi feien reformes de la Masia i ens van encarregar un portal dovellat de mig punt. A més de neteges de pedra i altres feines. Allà, vàrem treballar totes les cares de les pedres i donar forma, es van instal·lar i fins al dia d'avui. Malgrat tot, la casa va restar abandonada molt de temps per disputes d'herències, el seu estat s'ha degradat molt, fins a estar en la darrera visita que hi vaig fer, en mans d'uns joves okupes. Mala peça al taller d'una masia que té arrels documentades al segle XI, reformada al s. XIV, i la darrera reforma del 1970.

Masia de can Vallalta documentada des del segle XI, del veïnat de Goscons D'Arenys de Munt. L'escut fet meu. (4)

Actualment, estic preparant amb l'Associació dels Oficis i el Patrimoni, que presideixo, una iniciativa per fer una Escola Superior dels Bells Oficis a la població d'Arbúcies a la subcomarca del Baix Montseny. En poc temps estarem en disposició per fer cursos de formació per tal de recuperar els oficis tradicionals, tècniques de restauració d'edificis entre els ensenyaments el meu estimat ofici de Picapedrer. Obrim una porta a l'esperança, el temps i les circumstàncies diran el resultat final, però hi estem treballant amb bona perspectiva actualment.

(1) Diputació de Barcelona: revista L'informatiu dels parcs 13/04/2021

(2) In Marítima n° 3, 2020 publicat el 2022. Els Arquers de Goscons. Una aproximació a la seva història documentada. Pàgines 235-278 Josep M Armengol i Villanueva.

(3) Arxiu històric Armengol Villanueva (Arbúcies)

(4) Col·laboració del fons arxiu fotogràfic de l'Associació Cultural Vallgorguina i de Jaume Mora

(5) Treballant la pedra en Josep M Armengol i Villanueva. Fira de Calella 1998

(5)

Article preparat per Josep M Armengol i Villanueva, Mestre artesà picapedrer, president de l'Associació dels oficis i el Patrimoni. Historiador i Director de la Càtedra d'Arquitectura Catalana a la Universitat Creativa de San José Costa Rica.

Del 4 de novembre de 2023 a les 10:00 al museu etnològic del Montseny Arbúcies.

Presentació de l'associació dels oficis i el patrimoni.

*Presentat per Josep M. Armengol
President de l'associació*

Fotos: Joel Panigagua @joel_fotograf

Un any més. Com sempre, al carrer del Sol a l'hora en punt. Allà està en Joan esperant-nos a l'autocar, amb el seu cartell, anem entrant i quan estem tot@s, apa, cap a la mani.

Un grup (més reduït, però amb l'essència de sempre) anem cap al punt que ens pertoca, a plaça Letamendi.

Parlaments

justos però creatius durant el viatge.

Aparquem on podem, a uns quants carrers, i allà mateix quedem per trobar-nos per la tornada. A poc a poc arribem al lloc de destí (una mica disgregats) i fem temps allà fins que arribi l'hora de sortida cap a la plaça 1 d'octubre (antiga plaça Espanya)

Certament, aquest any no ha estat el més encertat per la trobada final, mentre uns tardaven uns minuts a arribar, altres fins i tot el triple. Coses de l'organització. El cas és que vam fer el que tocava, la participació global (a parer meu) va ser fins i tot millor del que s'esperava.

I com sempre, bon ambient, bona germanor i més jovent de l'esperat. Va ser una bona diada, donades les circumstàncies polítiques, hem d'estar contents. Seguim com sempre i si tinguéssim una mica d'empenta política, no ens aturaria ningú... però

ara no estan massa per la feina... en fi, tot arribarà, els catalans som tossuts, perseverants, i sobretot, una gran part, independentistes.

*Així ho veu un argentí.
Visca Catalunya Lliure.
Diego Fco Parrado*

IMATGES DE LA DIADA 2023

1 d'Octubre 2023

Assemblea Vallgorquina

L'1O d'enguany, 6 anys després, Vallgorquina vàrem fer un sopar, com farem sempre, sigui el què sigui per recordar-lo i seguir fins a consolidar la victòria.

Aprofito aquest espai, el que se'm demana per parlar del sopar, per exposar una cosa des de l'ànima de la nostra assemblea:

Assemblea Vallgorquina és independent, és sobirana i només és dels seus socis, que lliurement van a les reunions mensuals i estan

informats de tot el que s'hi fa, parla, debat i decideix.

No som de cap partit, no som de cap color, no som polítics, no ens mana cap estel roig ni una lluna blava, ni l'esquerra ni la dreta, ni som cap eina d'ús per ningú ni encara menys per partits polítics. Som independents, fem i decidim en assemblea, oberts a tothom però tancats totalment a l'exigència, a la manipulació i menys a l'insult. I no ens agrada gens que ens toquin els nostres ni les nostres coses.

Som únicament assemblea Vallgorquina, hi ha persones molt vàlides, molt treballadores, i sobretot, molt independentistes.

O SI o SI

O independència o independència

Assemblea Vallgorquina NO ESTOCA

Assemblea Vallgorquina ES RESPECTA

Dit això, nosaltres seguim.

Àngela Arcos

Coordinadora Assemblea Base Vallgorquina

NOTÍCIES NECROLÒGIQUES, per Montserrat Palomé

Esteve Bosch Cortina, ens ha deixat el dia 4 de setembre de 2023 a l'edat de 101 anys. Era de "Can Nanes" i ha estat enterrat al cementiri d'Olzinelles. Havia col·laborat amb l'ACV.

Maria Soler Bosch, va morir el 6 de setembre de 2023 a l'edat de 71 anys. Va néixer a Can Nanes d'Olzinelles. Ara vivia a Sant Celoni.

Mercè Valentí Rovira, ens ha deixat el dia 16 de setembre de 2023, a l'edat de 98 anys. Persona molt estimada i amb la seva llarga vida va ajudar com a font d'informació a l'ACV. La trobarem a faltar. Publiquem un escrit lliurat per la seva família.

Antonio Fernández Gan, morí el dia 21 de setembre 2023 a l'edat de 81 anys a Madrid. Pare de la nostra farmacèutica Pilar Fernández.

Josep Alsina Fàbrega, morí el dia 28 de setembre de 2023 a l'edat de 94 anys. Conegut com el "Pepito de Cal Minaire".

Amadeu Canaleta Rosquellas, ens ha deixat el dia 4 d'octubre a l'edat de 83 anys. Va ser alcalde de Vallgorguina durant la dècada del 80. També va ser un bon cuiner atès que era el seu ofici. Bon jugador de futbol i gran aficionat.

Alfred Bechini Tejados ens ha deixat el 18 d'octubre de 2023. Va néixer el 6 de gener de 1929. Va ser mossèn de la parròquia de Vallgorguina durant els anys 60-70. Va viure a Vallgorguina des del 1963 al 1977, període en el qual va fer moltes iniciatives: excursions, caramelles, colònies, conferències, trobades...

Mercè Valentí Rovira

1 de març de 1925 - 16 de setembre de 2023

Nascuda a Sant Celoni, la Mercè va venir a viure a Vallgorguina de petita. Per a ella, "un lloc mooolt bonic", sentia passió pel seu poble d'acollida. Va passar una infantesa feliç a Can Ramon, amb els seus pares, les seves tres germanes i el seu germà.

Per culpa de la guerra civil, va haver de plorar la mort del germà gran, en Francisco, i veure com els seus pares patien el pitjor desconsol de la vida, la mort d'un fill.

Ja de jove, la Mercè i la família es varen traslladar a Can Pradell de Baix on va festejar uns anys amb en Salvador de Cal Ferreret, amb qui es va casar. En aquesta casa humil, situada al centre del poble, es va sentir ben acollida pels seus sogres, en Pepet i la Maria.

Amb orgull i mooolta paciència, va fer créixer una nombrosa família de set fills, tretze nets i set besnets.

Després de perdre en Salvador, va sofrir com el seu pare i la seva mare, el cop més dur de la vida, la pèrdua del seu segon fill, en Lluís, a causa del càncer.

Com les portes de Cal Ferreret, sempre obertes, la Mercè tenia el seu gran cor obert a tothom i era una persona molt apreciada. Els seus ulls s'han tancat per sempre, però el seu somriure alegre i amable serà dins nostre per sempre més.

Moltes gràcies, mare, àvia i besàvia per ser com has sigut.

Gràcies a tots els qui ens heu donat ànims en aquests moments difícils.

Fills, nets i besnets de la Mercè.

Els primers masos habitats dins el terme de Vallgorguina

Les escasses restes materials trobades no ens permeten fer-nos una idea ni que sigui aproximada de quin era el poblament de Vallgorguina en èpoques prehistòriques ni tampoc durant l'ocupació romana. Si tenim en compte que sembla que ni els visigots ni els àrabs van trepitjar un terme que en aquells moments era relativament llunyà de les principals vies de comunicació, sembla ens hauríem de remetre al segle IX, quan apareixen els primers documents que fan referència a la zona del Montseny i els seus voltants, per pensar que l'escassa població existent es va anar estabilitzant i agrupant entorn de les primitives esglésies, algunes de les quals amb el temps esdevindrien parròquies.

De fet, no tenim dades feaents que ens permetin quantificar ni que sigui de manera aproximada quina era la població de Vallgorguina durant els primers anys de l'edat mitjana, una població que hem de pensar habitava una sèrie de masos escampats sense que existís un nucli que aglutinés la població existent.

Les fonts que ens permeten conèixer, ni que sigui de manera aproximada, els noms d'alguns dels masos escampats pel terme són dues i totes dues són del segle XIV. A la més antiga m'hi vaig referir en un article publicat fa anys a La Vall i correspon a les Visites Pastorals que el bisbe Ponç de Gualba va fer a laeshores ja parròquia de Vallgorguina els anys 1305 i 1314. L'altra és un primer fogatge (recompte de focs o cases habitades), que es va fer per manament de les Corts de Cervera aplegades l'any 1358 amb motiu de la guerra que el rei Pere el Cerimoniós mantenia contra el rei de Castella.

El fogatge al qual em refereixo el va recollir Josep M Pons Guri en un treball publicat a la Circular núm. 4 de l'Arxiu Històric Fidel Fita d'Arenys de Mar i va ser elaborat per l'escrivà de la notaria del castell de Montclús Guillem sa Mascorda a la sagrera de Santa Maria de Palautordera. En ell s'establí que cada foc havia de contribuir a la despesa amb 13 sous i 9 diners.

Abans d'entrar a conèixer quines són les cases habitades que el document esmenta, cal una observació prèvia: un fogatge no és veritable cens de població sinó un llistat cobratori en el qual no figuren aquells habitants del terme que no estan obligats a pagar i, per tant, no esmenta els focs dels laics privilegiats i exempts de l'impost ni les cases dels nobles (a Vallgorguina en aquell moment la casa del Puig). Tampoc hi apareixen els denominats focs eclesiàstics, és a dir aquells habitats pels rectors, vicaris o capellans beneficiats.

De totes maneres, la informació que conté ens dona una idea del poblament del terme de Vallgorguina en uns moments en què encara no havien passat massa anys de la pesta negra de 1348, una epidèmia que havia despoblat gran part del territori i que havia culminat els llargs anys de carestia que el país havia sofert des de l'any 1333, anomenat lo mal any primer.

Aquest fogatge es troba al llibre de la Cort de Montclús i està datat el 3 de gener de

1362, moment en què Bernat de Fabrega era el batlle del castell i el seu terme. Els focs que hi figuren són 17. Són aquests:

Primerament en Pradells, al que segueixen en Morell, en Castellar, en Bossaleu, en Sabet, en Palomer, en Juyol, en Carlet, en Richós, en Pujada, en Mascharon, en Thosell, en Bertomeu Richós, en Planes, en Vilar, en Llull i en Valentín.

Aquest nombre de focs correspondria a una població d'uns 85 habitants, un nombre que haurien de passar molts anys perquè es veiés incrementat, ja que el següent fogatge conegut, el de 1497, ens informa que els focs de Vallgorguina són només 13. Un d'ells, diu, és eclesiàstic i 12 són laics. Aquests darrers corresponen a: En Vilar, en Pradell, en Morell, en Burell, en Plana, en Castellar, en Mascaró, en Puigdemunt, en Pujada, en Palomer, en Riques i en Carcasés.

Aquesta nova llista ens indica que la majoria dels noms es mantenen, fet que demostra una continuïtat en l'explotació d'una colla de masos que estaven establerts al territori des de temps antics, mentre podem constatar també que alguns dels que figuraven a l'anterior fogatge han desaparegut i, en canvi, se n'ha incorporat algun de nou.

L'estancament de la població que aquestes dades ens indiquen el confirma un fogatge posterior, de l'any 1553, en el qual podem trobar només 15 focs, 14 laics i 1 eclesiàstic, una nova llista indicativa del fet que hi ha un grup de famílies instal·lades des de fa temps al poble, i que seran els habitants d'uns masos que arribaran fins als nostres dies gràcies a la continuïtat en els llinatges familiars que ha promogut la institució de l'hereu. Aquests 14 focs laics corresponen a Joan Pujades, Esteve Pedrell, la viuda Morella, Bernardí Castellar, Bernat Puigdemir, Joan Palomer, la viuda Carchasera, Bernardí Ricós, Bernat Mascaró, Antoni Pla, Julià Stanyer, Miquel Lunyel, la viuda Vilar i Miquel Laulet.

Els fogatges que han arribat fins a nosaltres són, doncs, l'única referència que ens permet aproximar-nos a la població de Vallgorguina en els temps més antics. Segle XVII, els llibres sacramentals de la parròquia i els censos generals de població.

Joan Portals Martí

Masia de Can Plana del Iuro

Masia de Can Vilar

Acte de lliurament del Premi Mn. Narcís Saguer de Poesia, 39èna, Edició 2023

D'esquerra a dreta: Sra. Mercé Gárriz, secretària del Premi, Sr. Ricard Mirabete, jurat, Sr Miquel Lluís Muntané, president del Jurat, Sr. Jaume Mora, president de l'ACV, Sra. Anna Herrero, alcaldessa de Vallgorguina, Sra. Núria Altarriba i Vigatà que va fer la conferència i els membres del Jurat, Sr. Josep Anton Soldevila, Sra. Mar Fontana, A la dreta, l'Alcaldessa Sra, Anna Herrero amb el guanyador del Premi, el Sr Gillem Vallejo Forés amb l'obra Icaria o les sabates al vent.

Dissabte 7 d'octubre de 2023, a les 17:30 h, a la sala d'exposicions del Casal del poble va tenir lloc l'acte de lliurament del Premi Mn. Narcís Saguer de Poesia, en la seva edició número 39, corresponent a 2023.

L'acte va ser presidit per l'Exma. Alcaldessa de Vallgorguina, Sra. Anna Herrero, i pel president de l'Associació Cultural Vallgorguina Sr. Jaume Mora. També hi eren presents el President del Jurat del Premi Literari, Sr Miquel Lluís Muntané i els membres del Jurat la Sra. Montse Assens, la Sra. Mar Fontana, el Sr. Ricard Mirabete i el Sr. Josep Anton Soldevila. Aquest any hi ha hagut canvis en els membres del Jurat, la Sra. Anna Garcia Garay i el Sr. Jordi Julià han deixat de ser jurats al·legant motius personals. Se'ls agraeix la desinteressada col·laboració que ens han donat durant molts anys. S'han incorporat la Sra. Montse Assens i la Sra. Mar Fontana.

La conferenciant d'aquest any va ser la Sra. Núria Altarriba i Vigatà, llicenciada en Història de l'Art i Diplomada en Biblioteconomia i Documentació. Directora de la Unitat Bibliogràfica de la Biblioteca de Catalunya. La seva conferència va tractar sobre Persones, llibres, biblioteques.

Va obrir l'acte el Sr. Jaume Mora amb un parlament en què, entre altres aspectes, va manifestar el seu agraïment a l'Ajuntament de Vallgorguina i a totes les persones que fan possible que el premi es dugui a terme i hagi pogut arribar a la 39èna. edició.

Per a l'edició de 2023 es van rebre 16 treballs, de la següent procedència: 9 de Barcelona, 2 de Tarragona, 1 de Lleida, 2 de València, 1 de Mallorca i 1 de procedència no indicada. Els

autors eren 5 dones i 11 homes. S'ha pogut constatar que hi ha autors que repeteixen la seva participació, la qual cosa ens fa pensar que creuen que aquest premi mereix el seu interès i continuen optant a aconseguir-lo. Això ens alegra molt.

La Secretària del Premi, Mercè Gárriz, va agrair als membres del Jurat la gran labor que fan, la seva dedicació, rigor i total disposició, que duen a terme de forma totalment altruista. Seguidament, va fer una breu síntesi del currículum dels cinc membres del Jurat, quedant de manifest l'alt nivell literari i intel·lectual de tots ells.

Les valoracions del jurat van ser bastant coincidents i van concloure en atorgar el premi a l'obra amb títol: *Icària o les sabates al vent*, de l'autor Guillem Vallejo Forés, del Masnou. Aquest autor va venir l'any 2017 a impartir una conferència el dia de la proclamació del guanyador d'aquell any.

El Sr. Vallejo Forés va rebre el xec amb l'import econòmic del Premi de mans de l'Exma. Sra. Alcaldessa. A continuació va dir unes paraules d'agraïment a l'Ajuntament, a l'Associació Cultural i al Jurat. I va recitar un dels poemes de la seva obra guanyadora.

El Sr. Miquel Lluís Muntané, President del Jurat, en la seva intervenció va destacar la bona gestió de l'Associació Cultural, del seu president Jaume Mora i de la secretària del Premi, Mercè Gárriz i l'agraïment pel bon tracte que el Jurat rep de part seva.

El guanyador de l'edició anterior, el Sr. David Madueño, va excusar la seva presència per recollir els exemplars del seu llibre imprès, a causa de motius familiars.

Va cloure l'acte l'Exc. Sra. Alcaldessa manifestant que sent la primera vegada que presidia l'acte, li havia causat una molt favorable impressió, animava als organitzadors de continuar amb la bona tasca que feien des de feia tants anys i declarava la bona disposició de l'Ajuntament per col·laborar-hi.

La sala estava plena i el públic va donar mostra d'haver gaudit de l'esdeveniment. Una vegada acabat l'acte els assistents vam gaudir d'una bona estona d'agradable tertúlia.

*Mercè Gárriz
Secretària del Premi Mn. Narcís Saguer*

Els Bastoners de Vallgorguina

Quan arriba la Festa Major, pels bastoners és una diada molt important. Costa molt aconseguir trobar-nos tots cada setmana, cansats per totes les activitats extraescolars, feines, desplaçaments, fred... però no perdem les ganes d'assajar durant l'any per arribar a la Festa Major.

Crec que el millor és poder parlar d'aquest grup de bastoners, que després d'uns anys molt bons en què érem una colla molt gran, es van anar perdent balladors per diverses situacions.

No es va perdre mai la il·lusió ni les ganes de continuar endavant per portar a la Festa

Presentació del integrants de la colla de bastoners de Vallgorguina que van ballar per la Festa Major Major la ballada bastonera.

Gràcies a aquestes famílies vallgorguinenques, que han estimat tant la cultura del poble i el ball de bastons principalment, som aquí i aquest any amb els ànims ben amunt.

Els més petits han ballat el Tot Tíroli i Torta i Retorta i que ha deixat més d'una boca oberta per la serietat i concentració a pesar de la seva poca edat.

La Gronxadora, Dalt i Baix, El Tiro i El Vals, l'hem pogut fer de setze. Hem tingut poc temps per assajar, però gràcies a les noves incorporacions que ja ballaven quan eren petites i que han tornat amb moltes ganes, ha sortit una bona bastonada.

Per finalitzar, un ball que ens agrada molt als veterans, el Jo t'he l'encendré i que procurem continua ballant mentre puguem i la cirereta, El Nou, el millor de tots i per tots, i que el ballen el pes fort de la colla, les joves que eren petites fa uns anys i ara estant en plena forma i noves incorporacions amb una gran energia. Esperem que l'any vinent el pugueu gaudir veien setze balladors al mateix moment.

Quan es finalitzar sortim a aplaudir a la cobla, enguany també ho hem fet a tots vosaltres que cada any esteu aquí, animant, aplaudint, cridant, rient. Hem vist cares de satisfacció i hem rebut moltes felicitacions pel resultat final d'una ballada que esperem que continuï molt de temps.

Per finalitzar, gràcies a l'Esteve el nostre president i cap de colla per estimar molt al ball de bastons i estar sempre a punt, a l'Ajuntament per portar la Cobla Premià i no oblidar una part molt important de la cultura de Vallgorguina i a tots vosaltres per estar al nostra costat.

Visca Vallgorguina i Visca Catalunya lliure.

Maite Coma

Duoda, una mare forta en la distància

803-843 // Comtessa i escriptora

EN UNA ÈPOCA D'INTRIGUES I TENSIONS RELIGIOSES, MAI NO VA DUBTAR D'UN FET: CALIA TENIR EN COMPTE ELS FORASTERS SI VOLIEN EVITAR, DE TOTES PASSADES, QUE EL PROJECTE ROMÀ S'ENFONSÉS. I HO VA PORTAR FINS A LES DARRERES CONSEQÜÈNCIES

Una vegada hi havia un comte que es va enamorar bojament d'una emperadriu bellíssima, casada amb el rei més poderós de l'època. La història s'embolica molt a partir d'aquí, és clar. I és tan atractiu l'argument que surt a la Crònica de Miquel Desclot, a Curial e Güelfa i a Tirant lo Blanc.

Els inspiradors de la llegenda van ser Bernat de Septimània, comte de Barcelona, i Judit de Baviera, l'esposa del rei franc Lluís el Pietós.

Llesta i amb recursos

Si hi va haver passió o si els van acusar d'adulteri per raons polítiques, no ho sabrem mai. El que és segur és que el comte Bernat va tenir molts conflictes a la cort franca, i que en va mantenir sempre allunyada la seva esposa, Duoda. S'havien casat l'any 824 i la parella va tenir tres fills: Guillem, Bernat i Regelindis. Però la família no va conviure mai sota el mateix sostre, perquè el comte va fer que la seva dona es quedés al castell d'Usès, a Occitània, mentre ell era a la cort estimant i conspirant a parts iguals.

Duoda era una dona culta, intel·ligent i amb molts recursos al seu voltant, i va aprendre a governar el castell de manera eficaç, a gestionar les terres per aconseguir treure'n un bon rendiment i fins i tot va negociar préstecs per a les operacions armades del seu marit. Potser no li sabia greu estar lluny del comte, però el que la va esqueixar és que ell s'endugués els fills per utilitzar-los com unes peces més del seu joc polític.

Un manual pràctic

Sola i enyorada, Duoda es va dedicar a escriure el conegut com a Manual per al meu fill (Liber Manualis), un llibre pensat per transmetre valors morals i religiosos i ensenyaments pràctics al seu primogènit, Guillem. "Després de residir lluny de la vostra presència, [...] he procurat que et sigui transcrit i adreçat aquest llibret que correspon a la intel·ligència de la meva petitesa", va escriure.

Volia continuar educant-lo encara que fos a distància, però sobretot necessitava mantenir el fil d'amor entre mare i fill, que ell la trobés entre les pàgines del recull cada cop que necessités el seu consell o escalf. Per això va escriure el llibre amb un estil molt personal: parlés del que parlés, era Duoda, la mare, la que reflectien aquelles paraules. Una dona forta i adolorida que no es va resignar a desaparèixer de la vida dels seus fills, encara que no els va tornar a veure més.

Reproducció Elles-65 dones oblidades-Agnès Rotllor-Ed. Sapiens-Octubre 2017

55

CASES I MASIES DE VALLGORGUINA

Can Rafel

Can Rafel: Jaume Mora

Situació: Masia avui coneguda per Can Munté, situada al veïnat de Can Gras del Pou entremig de Can Baleta i el torrent del Pla de Vidal, més amunt de Cal Noi Joan. Té el núm. 22, i és del quarter 1.

Descripció: És de planta rectangular i formada per baix, pis i una glorieta a la banda dreta de la casa. La teulada és a doble vessant, hi ha un rellotge de sol a la façana. Té portal d'arc escarser i la dovella de sobre la porta hi ha gravat un cristograma amb el símbol de la paraula Jesús i l'any 1783.

També té una finestra de llinda plana. A les escriptures, i en el Nomenclàtor de la província de Barcelona, de l'any 1860 la trobem catalogada com a casa de pagès i coneguda pel nom de Can Jan, i tenia el núm. 22. Francesc Catarineu (a) Jan.

Història: L'any 1900 la casa es deia Can Jan i era propietat de l'Agustí Catarineu Bricoller, que la va vendre a Rafael Tarrides Font i la seva dona, Josefa Alsina Masifern que hi vivien amb els seus fills Josep i Jaume. Mentre hi van viure aquesta gent la casa era coneguda per Can Rafel. L'any 1944 en Josep Tarrides Alsina, va comprar la Sala i l'habitatge del costat, i van baixar a viure al poble. Llavors aquesta masia va ser comprada pel Sr. Gilberto Utrillo Raymat, i l'any 1959 la va vendre al Sr. Jaume Munté Bonet i l'Enriqueta Gombau Domènec que tenien dues filles Enriqueta i Montserrat i, des de llavors, és coneguda per Can Munté. La Montserrat Munté Gombau es va casar amb en Josep M. Plana Planas, i hi venien a estiu amb els seus fills Josep M. i Montserrat. Actualment i viu la Montserrat Munté i la seva filla. Al costat d'aquesta casa en el Nomenclàtor de l'any 1860, n'hi havia una en ruïnes

coneguda pel nom de Can Nel propietat de Miquel Catarineu Rovira que tenia el núm. 23. La gent gran del poble també va explicar-me que li deien Cal Forat, potser perquè estava en ruïnes. Quan es va comprar la finca pel Sr. Utrillo i després pel Sr. Munté, devien acabar d'estimar les seves restes, ja que només és documentada en aquest cens i l'Arxiu Municipal." Miquel Catarineu (a) Nel. Per una casa en despoblat núm. 23" (AM, cadastre del segle XIX, núm. 34) "Nom de la casa: Nel, casa de peó, distància un quart d'hora, un habitatge" (Nomenclator de l'any 1859).

Bibliografia: Revista La Vall, Arxiu documental de l'Associació, recull oral, Garcia-Pey, Enric, recull de noms antics i moderns. Vallgorguina any 1999, Associació Cultural Vallgorguina. Portals i Martí, Joan. Vallgorguina la vall, la parròquia, el poble una llarga història, any 11.

Vols conèixer el nostre terme?

Assistents escoltant les explicacions del senyor Joan Mora davant el mapa de la ubicació dels termes

El dissabte 16 de setembre vàrem inaugurar aquesta exposició de la Festa Major d'enguany

Una exposició molt interessant, molt documentada i molt "pencada" per en Jaume Mora, el nostre president, que per culpa d'una lleu indisposició de la covid, no va poder assistir a l'acte.

Tots els assistents el vàrem trobar a faltar. El seu germà Joan, que també va intervenir en el treball ens en va fer una detallada explicació.

Pels entesos en la matèria és un treball fabulós i pels que no ho som tant -m'hi inclou una gran lliçó.

Entre els assistents si trobava la nostra nova alcaldessa, la Sra. Anna Herrero Cervera juntament amb altres membres del consistori. A més d'agrair-li la seva presència, vam animar-la a col·laborar pel bé del poble amb l'Associació. Els colors dels ajuntaments canvien, és natural, però la cultura és la mateixa.

Pels que no heu vist l'exposició podeu trobar tota d'informació a:

<http://acvvallgorguina.org/toponims/index.html>

o podeu adquirir el llibre editat, "Els termes del municipi de Vallgorguina" on surten els 120 termes trobats. I fins a un altre.

Roser Obach

Els gegants Bernat i Elionor i les cuques, un any més.

Ja hem arribat a la 37a Trobada de Gegants a Vallgorguina, una tradició que un any

més amb dificultats hem pogut celebrar. La passejada pels carrers del poble acompanyats de música i balls tradicionals congrega a grans i petits i la colla intenta cada any ser present a les festes de la Mercè, malgrat que manca un grup més gran

de portadors joves amb ganes i energia.

Els gegants formen part de la cultura tradicional catalana, però els anys passen, els temps canvien i els joves també. A la colla manca gent jove, amb ganes d'aixecar els gegants i sobretot amb moltes ganes de divertir-se de forma diferent.

El compromís dels que encara continuem és amb tot allò que Vallgorguina sigui present: La Festa Major, la Fira i qualsevol acte al qual se'ns demani assistir i sigui possible fer-ho.

Aquest any han assistit les colles geganteres de Canet de Mar, Ripollet i Les Fonts (Terrassa) i els geganters de Vallgorguina amb el Bernat i l'Elionor. Ha estat una passejada curta, però intensa on grans i petits han gaudit veient ballar als gegants i les nostres cuques i, el més important: un any més hem estat presents a la Festa Major.

Volem agrair a tothom que ha col·laborat a fer possible la trobada. I, somniar que no costa res, que en un futur la gent jove agafi el relleu i continuï amb una tradició tan bonica i catalana com són els gegants.

Francisco Torralba

AGENDA NOVEMBRE-DESEMBRE

Museu del Bosc i la Pagesia: Obert dissabtes i diumenges, de 10 a 14h.
Can Mainou, Carretera Nova, 36.

Dia 25 de novembre a les 18h presentació del llibre, "Les Pedres i els Forns de Vallgorguina i el seu entorn" a la seu de l'ACV.

I, encara es pot visitar l'exposició dels "Termes de Vallgorguina", al local de l'ACV.

Campionat de dominó: VII Memorial Antonio Fernández

L'alcaldeessa Anna Herrero i la regidora Noèlia Muñoz lliuren els premis als guanyadors

Dins de la Festa Major de Vallgorguina, va celebrar-se el campionat de dominó, VII Memorial Antonio Fernández, organitzat pel Caliu el Dolmen. Per incrementar la competitivitat, les parelles participants es van constituir per sorteig i la integrada per Josep Barri i Vicenç Garcia- una parella de professionals - vam guanyar a la formada per Àngel Garcia i Rafael López. Una tarda per passar-lo bé jugant al dominó, tant per aquells que juguen habitualment com pels que només ho fan en aquest campionat de la Festa Major.

Francisco Torralba

Campionat de petanca

Ferran Herrero, Manel Llistosella i Vicenç Garcia, rebent la borsa amb el premi com a tripleta guanyadora del campionat de petanca

Dins de la Festa Major de Vallgorguina, el Casal Caliu el Dolmen ha organitzat el campionat de petanca de tripletes. Aplicant el mateix criteri que al campionat de dominó, per incrementar la competitivitat, les tripletes participants es van constituir per sorteig i només vam participar jugadors del poble per evitar la inscripció de participants forans que juguem de forma habitual i

que limitaven la competitivitat a unes poques parelles. Les baixes de darrera hora vam provocar canvis i unes quantes tripletes es van constituir en dupletes i vam jugar amb tres boles, en lloc de dos, per compensar la manca d'un jugador.

La tripleta formada per Manel Llistosella, Vicenç Garcia i Ferran Herrero van quedar en el primer lloc. M. José Corpas i Francesc Nualart, en segon lloc, i Anna Goicoechea i Francisco Torralba, en la tercera posició.

Francisco Torralba

Amnistia

Significat: Decisió del poder públic que esborra el rellevament penal de determinats actes i n'extingeix la responsabilitat punitiva.

El conflicte d'Espanya i Catalunya dura molts anys, bé, més aviat segles, ells saben la música que volen i la ballen, els catalans saben molt bé de quin peu calçant, però el problema és que no sabem què ballar. Ara estem ficats amb l'amnistia com si això fos un punt final, la llei d'amnistia, si s'arribés a fer, no resoldria el conflicte, només es resol amb l'autodeterminació. Sense aquest punt seria inacceptable, per tant, referèndum. I mai l'estat espanyol s'hi avindrà a fer un referèndum a Catalunya, en conseqüència, totes les negociacions són una presa de pèl.

Sobre l'Amnistia Roger Español víctima principal de la violència policíaca diu: "Em sembla molt pervers posar en les mateixes negociacions quatre mil represaliats i una cinquantena llarga de policies processats... Em sembla demencial" Qui ha pres aquesta decisió? S'estan barrejant situacions personals amb el tema dels policies per sortir-se'n ben parat?

Persones com Pablo Hasel o Valtónc entrarien amb aquesta amnistia? Moltes persones represaliades han sortit perjudicades amb aquesta cacera del "procés"; han perdut la feina, viuen en contínua alarma, que afecta a les seves vides i a la dels seus familiars o projectes de vida que s'han truncat. Amb una amnistia ensucrada, tota aquesta lluita no ha servit per res?, perquè, si ens creiem que no ens demanaran res a canvi, em temo que és un error, el canvi serà; muts i quietes. Quan tornem a sortir als carrers, ens caurà la llei mordassa a sobre una altra vegada?

Vam fer l'1-O per aconseguir els nostres objectius i ara els nostres polítics, almenys alguns d'ells, ens diuen que tranquils que des de Madrid i en els seus despatxos ja faran la seva. Aquest era l'esperit de l'1-O? Anava en contra de tot això precisament i, ara anem cap a un Estatut d'Autonomia i ens ho venen com que estem donant passos endavant. Estem orfes políticament?

L'amnistia no deixa de ser una cortina de fum per quedar-nos amb una autonomia i que tot continui igual, bé igual no, doblegats una altra vegada per l'imperi espanyol. Vam votar i guanyar, demanen llibertat per Catalunya, no estem en una democràcia que diuen tenim dret a protestar, a fer manifestacions, doncs que hem fet malament? Perquè volem una amnistia si no hem fet res dolent, per amnistiar als policies que sí que es van extra limitar de les seves funcions. Recordeu l'any 1978 quan els feixistes, van rebre una amnistia que no es mereixien, doncs, aquests mateixos o els seus fills, volen cuidar als seus policies, no pas a nosaltres els catalans, memòria històrica ens falta. Dels casos oberts del franquisme ho han fet a l'Argentina, no pas a Espanya. Al principi he dit, els catalans sabem molt bé de quin peu calçant, però sabent el que sabem com és que no ens salten totes les alarmes?

Tessa Barlo

34 | Sociedad

Màgim, 19 de setembre de 2023 | el Periòdic

Anna Mas Talens

Isabel Maldonado y Judit Puigtió, en el campo de fútbol, con la equipación del CF Vallgorguina.

Tienen 16 años y, tras acabar la ESO en el IE Pallerola de Sant Celoni (Vallès Oriental), acaban de empezar este curso en el instituto. En centros distintos, algo que les encoge un poco el corazón. Isabel Maldonado ha comenzado bachillerato científico en el Baix Montseny -el insti del pueblo-, y Judit Puigtió, un ciclo formativo en Cardener. Es domingo y las dos amigas van vestidas con la equipación del CF Vallgorguina, club en el que ambas juegan y sienten «como familias».

«En el cole dejé de jugar porque me provocaba inseguridad. Había niños que hacían comentarios sobre mi cuerpo, o me decían que no jugaba bien y me ponían siempre de portera, y eso hacía que se me quitaran las ganas. En cambio, cuando entro en nuestro campo [el del CF Vallgorguina], es diferente, siento que somos un equipo, me siento segura», relata Judit, con los ojos brillantes, ilusionada con el partido contra el Europa que les espera esta tarde y con ganas de compartirla con quien quiera escucharla -por el momento, vía esta entrevista- el trabajo de final de ESO que hizo a cuatro manos junto a Isabel y que les valió un «assolament excellent».

Proyecto, según subrayan en más de una ocasión, que quiere ser «una carta al mundo, una reclamación y una advertencia para que la gente tome conciencia de que todo el mundo es conecedor de la abismal desigualdad de género en el fútbol y nadie hace nada para cambiarla».

El objetivo de su trabajo -que empezaron a preparar y entrega-

Isabel Maldonado y Judit Puigtió, de 16 años, dedicaron su proyecto de final de la ESO en el instituto Pallerola de Sant Celoni (Vallès Oriental) a mostrar «la inacción ante la conocida discriminación en el fútbol».

Fue unos meses antes del caso Rubiales.

«Se acabó» en el fútbol formativo

«La desigualdad es abismal, pero no se hace nada»

HELENA LÓPEZ
Sant Celoni

unos meses antes del estallido del mediático caso Rubiales era, por un lado, demostrar con infinidad de datos históricos y actuales la desigualdad de género en el fútbol, y, por el otro, evidenciar que está absolutamente normalizada (a través de una encuesta a un centenar de personas). Su ambiciosa intención era clara: agitar conciencias. Evidenciar algo que, a sus ojos de chicas nacidas en pleno siglo XXI, es absolutamente loco, como es que una situación a todas luces tan injusta esté así de asimilada. Ellas ya han hecho el clic y están empujadas en que el mundo también lo haga.

Mucho más allá del salario

«No son solo los salarios, que por supuesto. El problema es mucho más profundo. Son los horarios de los partidos, el seguimiento de los medios, el cuidado del césped y hasta los propios campos de fútbol. Para los partidos de las chicas

parece que con tres hileras de asientos para el público ya está bien, porque, total, quién va a querer ir a verlas...», relata Isabel, que fue quien, en su día, animó a Judit a jugar a fútbol. «Yo antes hacía patinaje artístico. Siempre me han gustado mucho todos los deportes, pero nunca había pensado en apuntarme a fútbol hasta que me convenció Isa», recuerda, agradecida.

Isa y Judit son amigas desde primero de ESO, cuando la primera llegó a Sant Celoni. «En mi cole, en Ecuador, era la más rápida de las niñas, y llegué aquí y le pregunté a una compañera quién era la más rápida en este cole. Me dijo que Judit, me acerqué y le dije, 'me han dicho que eres la más rápida, hagamos una carrera', explica. «Y te gané!», añade Judit, ante la risa cómplice de su amiga. «Bueno, bueno, te gané una vez, un día que estabas lesionada», ríen.

En estos cuatro años, hasta llegar al momento dulce que viven ahora en el Vallgorguina, con una entrenadora que las tiene encantadas -vestufia en la universidad, juega en primera y entrena a niñas, ¡hace todo lo que yo quería hacer!», dice Isabel-, han tenido que aguantar muchas «bromas» de sus compañeros. «Siempre son bromas, te dicen que no te enfades, pero lo sueltan», apunta Judit. «Recuerdo que hasta el día que entregamos el trabajo, que se titula Igualdad de género en el fútbol: una investigación sobre el conocimiento y la falta de acción, un niño vio el título en la pantalla del portátil y exclamó: '¡Boah, igualdad de género! y se ríen», señala.

En cuarto al tsararui vivido en el último mes, tras la victoria de España en el Mundial el pasado 20 de agosto -hace solo un mes, aunque parezca un siglo- y el «se acabó» protagonizado por las jugadoras que han dicho basta a injurias y abusos, Judit e Isabel son optimistas, pero prudentes.

Veni que el hecho de que las niñas tengan referentes como las ganadoras del Mundial -o su entrenadora en el Vallgorguina- es muy positivo, y ese está abriendo más las puertas», pero insisten en que todavía queda muchísimo por hacer. «Vas a las pistas de los coles y la mayoría son chicos. A las niñas les dejan jugar para que el profesor no les diga nada, pero todavía cuesta mucho que las tengan en cuenta, que les les pasen la pelota. Tú no puedes demostrar tu potencial si no te dan una oportunidad, si te dicen tú no juegas bien», zanjan. ■

«Tú no puedes demostrar tu potencial si no te dan una oportunidad», aseguran

NOTÍCIES / F.C val l gorguina

El F.C. Vallgorguina ha començat la temporada 2023-2024. Enguany hi participen 7 equips en diferents lligues. Bona feina del F.C. Vallgorguina.

Els equips són aquests:

- AMATEUR QUARTA CATALANA (GRUP 11)
- TERCERA DIVISIÓ ALEVÍ S12 (GRUP 12)
- TERCERA DIVISIÓ BENJAMÍ S10 (GRUP 7)
- FEMENÍ AMATEUR F-7 (GRUP 6)
- SEGONA DIVISIÓ FEMENÍ JUVENIL (GRUP 5)
- SEGONA DIVISIÓ FEMENÍ ALEVÍ (GRUP 7)
- LÚDICA INFANTIL FUTBOL 11 (GRUP 4)

NOTÍCIES / patins de val l gorguina

Del 21 al 24 de setembre algunes patinadores del Club Patí Arenys de Mar i 3 patinadores la Nara, l'Aran i l'Alet de Patins Vallgorguina a mà de l'entrenadora Anna Benet, van participar en el trofeu internacional de Tenerife. Gràcies a @.axel patinaje artístic per la invitació. Es van sentir com a casa i van gaudir de l'experiència.

Va començar patinant en patins Vallgorguina, però li encantava el ballet. És una figura. Ella és Carla Cosano de Vallgorguina.

L'equilibri
perfecte

Gaudir i
protegir

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir i
protegir a espaisnaturals.cat

ESTACIÓ METEOROLÒGICA DE VALLGORGUINA

AGOST-SETEMBRE 2023

Agost		Setembre		Agost		Setembre			
Dia	Màx.	Mín.	Màx.	Mín.	Dia	Màx.	Mín.	Màx.	Mín.
1	30,1	18,7	29,6	12,8	16	32,4	14,4	28,5	16
2	34,1	17,7	29,3	16,4	17	34,6	17,6	30,3	15,2
3	27,7	18,8	29,3	16,4	18	34	16,8	29,7	16,2
4	27,4	13,3	32,9	16,8	19	31,8	19,1	26,9	13,1
5	30,2	11,8	30,7	14,2	20	35,6	18,6	24,1	16,3
6	28,1	14,3	29,4	14,6	21	37	18,4	27,8	15,2
7	28,8	14	28,9	10,4	22	37,4	16,6	23,6	13,2
8	28,6	13,8	28,7	10,1	23	37,9	19,2	23,6	10,3
9	32,2	15,4	27,4	9,9	24	37,4	18,6	24,7	10,9
10	32,3	18,6	28	12,6	25	35,5	17,8	25,3	9,5
11	34,3	14,6	28,4	13,2	26	30,4	18,8	25,9	9,3
12	31,2	15,4	28,3	13,4	27	20,8	14,2	28,6	10,3
13	31,9	16,8	28	15,7	28	27,4	10,5	28,6	11,3
14	33,5	16,2	29,8	13,2	29	26,3	9,4	20,6	12,8
15	33,5	15,7	25,6	13,4	30	24,9	14,6	29,4	11,9
					31				

Temperatura màxima i mínima del mes de agost: 37,9 i 9,4

Temperatura màxima i mínima del mes de setembre: 32,9, i 9,3

Aigua caiguda a Vallgorguina per m² durant el mes d'agost 53,8 mm. i el mes de setembre 55 mm

IMATGES ANTIGUES DE VALLGORGUINA

Any 1910. Si pot veure Can Planells, Cal Coixet, Cal Noi Joan, Ca l'Ibeita, Cal Ros, Can Baleta i can Rafel. Al fons can Palomer i el Veinat de la Poca Farina. També el cementiri i darrere al mig del bosc, una casa que podria ser Ca l'Enregollat.

GRUP **GAMMA**
J. Riera

Antiga Ctra. provincials, s/n
08460 Sta. Maria de Palautordera
Tel. 93 867 07 64 www.j-riera.com

J.B. JORDI BARRI PUIGVERT
CONSTRUCCIONS I REFORMES

C/ DEL SOL, 4
08471 VALLGORGUINA
Tel./Fax 93 867 91 93
Mòbil 670 24 37 48
j.barrir@terra.es

AUTO REPARACIÓ J. PUIGVERT

Ctra. Nova, 104
08471 Vallgorguina (Bcn)
Tel/Fax 93 867 92 36
arjpuigvert@gmail.com

www.jpuijvert.com

VIVERS SALICRÚ
Agricultura Biodinàmica
Verdures i Arbres Ornamentals

T. 671 033 213

www.viverssalicru.cat

IMS, S.L

Electricitat

Aigua

Climatització

Gas

Calefacció

675 68 59 47 (Vallgorguina)
cristian.sans.mu@gmail.com

Per sucar-hi pa
MENJAR CASOLÀ PER EMPORTAR
CARNISSERIA • XARCUTERIA

Carretera Nova, 43
08471 Vallgorguina Tel. 677 57 99 40

PLANELLS
PINTURA DECORATIVA

Ctra. Nova, 55 Tel. 93 867 94 50
08471 VALLGORGUINA (BCN) Mòbil 687 541 300

Avda. Fortalesa, 14 • 17450 Hostalric
Tel. 872 99 38 95 • xavi@arealocal.es
www.arealocal.es

BigMat
Fradera

**Magatzem professional
per a la construcció**

C/ Ramon y Cajal, 1 • 08470 SANT CELONI (Barcelona)
Tel. 93 867 15 12 • Fax 93 867 53 18 • fradera@bigmat.es • www.fradera-bigmat.es.net

TALLER DE SERRALLERIA

VALLGORGUINA

S
C
P

tot en ferro!

PORTES - REIXES
BARANES - TANCATS, ETC...

Església, 22 - Tel. 93 867 93 13 - 08471 VALLGORGUINA

Casa de Colònies
Granja Escola
Turisme rural
Excursions

Can Clarens

www.canclarens.cat - tel. 938679195-600585990

Ctra. C-35 Km. 56,7 • 08470 Sant Celoni (BCN)
borrull@ferreteriaiborrull.com | T. 93 867 48 56
www.ferreteriaiborrull.com | F. 93 867 59 83

CAN MARTÍ

Allotjament Rural

Ctra. Nova, 67
08471 Vallgorguina (BCN)

600 685 547
@casacanmarti
canmarti67@gmail.com
www.canmarti.org

POL. IND. MOLÍ DE LES PLANES • 08470 SANT CELONI (BARCELONA) • TEL. 93 867 54 50

93 867 88 83

Ctra. C-61, Km. 11 • 08471 Vallgorguina

Sergi Vilar

Gestió Immobiliària
Compra - Venda - Lloguer

AGENT
ING
NACIONAL - NEDERLANDS

Ctra. Nova, 46. 08470.Vallgorguina
Tel-Fax: 93.867 93 46
Mòbil: 670 099 093

LLACETS

ESTANC

- VENDA DE PREMSA
- TABAC
- ARTICLES VARIS D'OFICINA
- ARTICLES DE REGAL.

Ctra. Nova, 47
08471 Vallgorguina
T. 93 867 92 57

ARA

finques i serveis s.l.

Balmes, 23
08470 Sant Celoni
T. 93 867 58 23

Goya, 18
08440 Cardedeu
T. 93 198 36 36

www.arafinques.com

tel. 938679318 - 600585990

Cal Gla

agrobotiga

alimentació saludable

Carrer de l'Església, 1
08471 Vallgorguina
Tel. 931 536 575

@calglavallgorguina
montnegreuiu@gmail.com
619 284 572 / 678 915 027

Cal Teresa

des de 1998

Botiga d'alimentació
amb servei a domicili
Comanda mínima: 30€

C/ Església, 7 • Tel. 93 867 92 43 • 08471 Vallgorguina (BCN)

